

Javaslat

A Magyarokéletről szóló rendelet 13. szakasza (Magyarokéletről Hiv. lapja, 9/2014. és 9/2019. sz.) és Magyarokéletről alapszabályának 40. szakasz, 66. pontja (Magyarokéletről Hivatalos Lapja, 2/2020. sz. – egységes szerkezetbe foglalt szöveg) alapján Magyarokéletről Községi Képviselő-testület 2022. _____ tartott ülésén meghozta az alábbi

R E N D E L E T

Magyarokéletről község 2022. évi nyilvános elismeréseinek adományozásáról

1. szakasz

Ez a rendelet megállapítja Magyarokéletről község 2022. évi nyilvános elismeréseinek kitüntetőit.

2. szakasz

PRO URBE ÉRDEMÉREMBEN részesül:

- **Dr. Bús Mária** általános orvos, magyarokéletről lakos.

3. szakasz

KÖSZÖNŐ OKLEVÉLBEN részesül:

- **Dr. Goran Lazić**, orvos, tüdő szakorvos, magyarokéletről lakos,
- **Raffai Mária**, nyugdíjas vállalkozó, magyarokéletről lakos,
- **Tillinkó Zsuzsanna**, százszoros véréradó, horgosi lakos,
- **Szél János**, művelődésszervező nyugdíjas, martonosi lakos és
- **Gordos Péter**, önkéntes tűzoltó, oromhegyesi lakos.

4. szakasz

Pénzjutalommal együtt járó **JUVENTUS- PRO URBE ÉRDEMÉREMBEN** részesül:

- **Sós Nóra** művelődésszervező, horgosi lakos.

5. szakasz

A kitüntetteknek a nyilvános elismeréseket a Magyarokéletről község napja kapcsán szervezett ünnepségen kell átadni.

6. szakasz

Ezt a rendeletet közzé kell tenni Magyarokéletről Község Hivatalos Lapjában.

Szerb Köztársaság
Vajdaság Autonóm Tartomány
Magyarokéletről község
Magyarokéletről Községi Képviselő-testület
Szám:
Kelt:
Magyarokéletről

Lackó Róbert,
a Községi Képviselő-testület elnöke

I n d o k l á s

Előterjesztő: Az elismeréseket adományozó bizottság

Jogalap: Magyarokéletről község alapszabálya (Magyarokéletről Község Hivatalos Lapja, 2/2020. sz. – egységes szerkezetbe foglalt szöveg), Magyarokéletről község nyilvános elismeréseiről szóló rendelet (Magyarokéletről Hiv. lapja, 9/2014. és 9/2019. sz.)

Indok: A Magyarokéletről község alapszabályában Magyarokéletről Község Hivatalos Lapja, 2/2020. sz. – egységes szerkezetbe foglalt szöveg) foglaltak úgy rendelkeznek, hogy a község díjakat és egyéb nyilvános elismeréseket alapít szervezetek és állampolgárok részére a termelésben, a tudományban, művészetben és más társadalmi területeken szerzett jelentős érdemekért, hogy a gazdaságban, közoktatásban, egészségügyben, szociális védelemben, kultúrában, testnevelésben és a társadalmi

életnek a község fejlődését érintő egyéb területein tanúsított odaadó szerepvállalásáért és az elért kiemelkedő eredményekért magánszemélyek, állampolgári csoportok, vállalatok és egyéb szervezetek PRO URBE Díjban részesíthetők, azaz a díjat a Magyararkanizsai Képviselő-testület ítéli oda.

A Magyararkanizsa község nyilvános elismeréseiről szóló rendelet (Magyararkanizsa Község Hiv. lapja, 9/2019. sz.) megállapítja a nyilvános elismerések fajtáját és külalakját, adományozásuk feltételeit és eljárását, valamint az elismerésben részesülteket megillető jogosultságokat.

Az elismeréseket adományozó bizottság 2021. augusztus 5-én tartott ülésén azt a javaslatot tette, hogy

– **PRO URBE ÉRDEMÉREMBEN** részesül

1. Dr. Bús Mária általános orvos, magyararkanizsai lakos

Dr. Bús Mária Szabadkán született 1958. április 13-án. Az általános iskolát Magyararkanizsán, a gimnáziumot Zentán, az orvosi egyetemet pedig Újvidéken fejezte be 1983-ban.

Diplomálása óta nyugdíjbavonulásáig általános orvosként dolgozott a Magyararkanizsai Egészségházban, ahol szakmailag felkészülten, hivatásához méltó és kellő elszántsággal helyezkedett el. Pontos, határozott, figyelmes, megértő orvos volt az első napoktól kezdve.

Évek múlva a Magyararkanizsai Egészségház általános orvosi szolgálatának vezetője lett. A döntés széles körben elfogadásra talált, hiszen Mária soha ki nem vonta magát a munkából, még új beosztása mellett is arányosan részt vett az ügyekben, nem kímélte magát az éjszakák, a vasárnapok, az ünnepnapok lefedése alól sem. A község falvaiban is ellátta az orvosi teendőket, és ha kollégáit kellett helyettesítenie, akkor is mindenki számíthatott a segítségére. Igazságos volt a munkabeosztások összeállításánál, de hajthatatlan a feladatok elvégzésének elvárásánál. Ez a hozzáállása újból bizonyítékot nyert, amikor életbe lépett a családorvosokra vonatkozó kapitációs előírás, amely különösen nagy hangsúlyt fektet a megelőző-prevenációs vizsgálatok végzésére: dr. Bús Mária fáradhatatlanul dolgozott az új elvárások teljesítésén, időt és energiát nem kímélve a munkatársak felkészítésében, tájékoztatásában is részt vállalt, rámutatott a hiányosságokra és segítette kiküszöbölni is azokat. Példamutató munkavégzése még mindig tiszteletet ébreszt az Egészségház munkatársiban csakúgy, mint a páciensekben.

2016-ban az IZIS program bevezetése és felhasználása állította új kihívások elé a szerbiai egészségügyet. Mária ekkor is elsőként ismerkedett meg a program részleteivel és segítette kollégáinak elsajátítani annak használatát, de a betegekhez is hatalmas türelemmel fordult és igyekezett meggyőzni őket, hogy az új rendszer az ő érdekeiket is szolgálja.

Családi és orvosi teendői mellett 8 évig igazgatóhelyettes volt az egészségházban, valamint segítette a Vajdasági Orvostársaság Zentai Körzete elnökének munkáját.

Közel négy évtizedes munkássága alatta fáradhatatlanságának, pontosságának, igényességének köszönhetően példát mutatott a keze alatt felnövekvő orvosgyakornokoknak is.

A betegek iránti tisztele és elhivatottsága, melyet munkájában gyakorolt, érdemessé teszi a Pro Urbe elismeréssel való kitüntetésre!

- **KÖSZÖNŐ OKLEVÉLBEN** részesül

1. Dr. Goran Lazić, orvos, tüdő szakorvos, magyararkanizsai lakos

Dr. Goran Lazić Zentán született 1964. április 23-án. Az általános iskolát Magyararkanizsán fejezte be, középiskolába a zentai Egészségügyi Középiskolába járt. Aktívan sportolt, tagja volt a magyararkanizsai Potisje labdarúgó klubnak a pionír korosztálytól az első csapatig. Az újvidéki Egészségügyi Egyetem befejezése után, 1998-ban elvégezte a szakorvosi képzést, tüdőgyógyász szakorvosként. A Zentai Közkórházban helyezkedett el tüdő szakorvosként. Két évig egyedüli szakorvosként teljesített szolgálatot a zentai kórház covid-részlegén.

Az elmúlt két év a járvány jegyében telt el, mindennapi életünket összekuszálva, ellehetetlenítve. Dr. Goran Lazićot e nehéz korszakban olyan orvosnak ismertük meg, aki a veszélyekkel szembeszállva, önzetlenül segítette a magyararkanizsai betegeket, olyankor is, amikor azokra máshonnan nem jutott idő, erő, figyelem.

A magyararkanizsai lakosok számára ez a hivatását méltóan művelő szakorvos különösképpen példaképpé vált a nehéz időkben, hiszen bármikor, bármilyen körülmények közt számíthatnak rá, tette

azt, amire felesküdt. Tüdő szakorvosként magasfokú tudásáról, valamint emberségéről és empátiájáról sokan meggyőződhetnek, akiket segített a gyógyulásban. Nem mindennapi erőfeszítései egy embert próbáló időszakban, méltóvá teszik dr. Goran Laziót a községi nyilvános elismerésre.

2. Raffai Mária, nyugdíjas vállalkozó, magyarkanizsai lakos

1958-ban született Magyarkanizsán, tősgyökeres iparos családban. Édesapja Ördögh László, asztalos mester, édesanyja Mészáros Ibolya, varrónő volt. Nagyszülei mindkét oldalról cipész-mesterséggel foglalkoztak. Tanulmányait Magyarkanizsán, Zentán, Szegeden, Kecskeméten és Székesfehérváron végezte. Mindig is lokálpatrióta volt, bárhol is járt, szíve mindig hazahúzta Magyarkanizsára.

Vállalkozásának elindításához alapul az az igazság szolgált, hogy a virág végigkíséri az ember életét, születésétől a haláláig, tehát a mindennapok része. Mária számos generációnak adta át tudását, együttműködve a magyarkanizsai középiskolával, évekig vállalta a tanulók gyakorlati oktatását. Elsőként nyitott virágüzletet Magyarkanizsa főutcáján. A továbbképzések aktív résztvevője volt évekig, szakmai helytállása túlmutat a községen.

Társadalmi munkássága is kiemelkedő. 1989-óta a Vállalkozók Egyesületének aktív tagja, szervező titkára, majd első női elnöke. 12 évig irányította az egyesület munkáját. Nevéhez fűződik a testvérvárosokkal kiépített gyümölcsöző együttműködés – az iparosság terén Zaprešić-tyel, Kiskunhalassal, Kiskunfélegyházával és Mórahalommal fűzte szorosabbra a szálakat. A Mórahalommal közös IPA pályázat révén lehetővé vált egy emlékkönyv kiadása: 13 év szervezőmunka után, Rózsa Rózsa tollából, Iparosságunk története címmel jelent meg az iparosság monográfiája, mely méltó emléket állít a város iparosainak.

Nevéhez fűződik az iparos-otthon felújításának ötlete és megvalósítása. Harminc éven keresztül képviselte községünket a Gazdasági Kamarában. Nyolc évig volt a magyarkanizsai helyi közösség aktív tagja és egy mandátumban a képviselő-testület munkájából is kivette a részét. Számos rendezvény mecénása és megálmodója volt az elmúlt évtizedekben. Legsikeresebb társ-szervezése a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetségével volt, idén valósult meg a Kárpát-medencei Magyar Vállalkozók Találkozója Délvidék összefog elnevezéssel, melynek keretében a háromnapos rendezvényen közel 150 résztvevő fordult meg. Mária szívügye a női vállalkozók felkarolása: több pályázattal is segítette a falusi nők, háziasszonyok felzárkóztatását.

A kulturális rendezvények ismert támogatója, a Cantilena kamarakórus, a Nemzetközi Soroptimist Club, az Alapfokú Zeneiskola, továbbá a Községi Pedagógus Egyesület rendezvényeit tette rendszeresen szebbé a virágkompozícióival.

3. Tillinkó Zsuzsanna, százszoros véradó, horgosi lakos

Tillinkó (sz. Dávid) Zsuzsanna Magyarkanizsán született és tanult. Három gyermek édesanyja és 7 unoka boldog nagymamája.

Zsuzsanna, nőként olyan tettel büszkélkedhet, amit Magyarkanizsa községben eddig csak ő tudott teljesíteni. Édesanyja példáját követve 1978. december 10-én Magyarkanizsán, akkor már nagykorúként, először adott vért. Azóta, amikor állapota, egészsége engedte/engedi, a mai napig teszi ezt csendben, szerényen.

Községünkben 67 éve jegyezzük az önkéntes véradást, ebből Zsuzsanna 43 év alatt (első véradását követően szinte ugyanazon a naptári napon) 100. alkalommal is adott vért. Ezzel ő az első Magyarkanizsa községbeli nő, aki élete folyamán százszor adott vért és ezzel legalább ennyi súlyos beteg gyógyulásához is hozzájárult. Ahhoz, hogy Zsuzsanna ennyi idő alatt teljesíteni tudja a 100 véradást, folyamatosan és tudatosan gondoskodnia kellett a saját egészségi állapotáról, nem csak öncélúan, hanem azért hogy másokon segíteni tudjon. Tudatosan terveznie kellett a munkáját, feladatait, ill. családi életét, hogy a tervezett véradási akciókon meg tudjon jelenni.

Zsuzsanna családban örökölte a véradás és a bajba jutott emberek segítségének fontosságát. Nem csak véradásaival járult hozzá a szenvedő emberek megsegítéséhez, hanem példamutatásával, szülői szerepével, véradó gyermekeket nevelt.

Önzetlensége és elhivatottsága példaértékű minden felnőtt polgártársunk számára!

4. Szél János, művelődésszervező nyugdíjas, martonosi lakos

Szél János Martonoson született 1956. április 25-én. A család első gyermekeként.

Az általános iskolát szülőhelyén fejezte be. 1971-től 1974-ig a zentai, majd a kanizsai Mezőgazdasági Ipari Szakközépiskola tanulója volt. Itt szerzett RTV szerelői diplomát. Szakmájában rövid ideig dolgozott. Kitanulta a villanszerelői, a fémestergályos szakmát is. 1977-től 1981-ig mozigépészként dolgozott az akkori Oktatási Művelődési Központban.

Gyermekkorától kezdve kapcsolatban állt a hagyományápolással. Olyan családban nőtt fel, ahol tisztelték a szokásokat. Iskolás korától kezdve részt vett a kulturális életben. A martonosi művelődési egyesületben ő felelt a technikai karbantartásért, a fény- és hangeffektusok beállításának szakembere volt.

2015-ben lett a Martonosi Testvériség Művelődési Társulat vezetője, elnöke. Szabadidejét és erejét nem sajnálva felvirágoztatta a kulturális életet a faluban. Nem csak a művelődési élettel törődött, hanem magával az épülettel is. 2022-re új külsővel, megújult belső térrel, könyvtárral, mellékhelyiséggel büszkélkedhet az épület.

A társulat, Szél János irányítása alatt, sikeresen szerepelt különböző pályázatokon – határon innen és túl egyaránt. Ennek köszönhető, hogy az általa alakított csoportok évről évre részt tudtak venni a vajdasági magyarság fontos művelődési eseményein. Nevéhez sikeres falunapok is fűződnek, melyek sorára az idei rendezvény tette fel a koronát, ugyanis a Martonosi Testvériség Művelődési Társulat 2022-ben ünnepelte fennállásának 100 éves évfordulóját.

János nyári táborokat, kézműves foglalkozásokat is szervezett a nyári és a téli szünetekben a gyermekek számára. Aktív résztvevője volt a Szakkör, tudásunkkal kézen fogva elnevezésű programnak is 2021. Mindig is szíven viselte a hagyományápolást. Célja az volt és még ma is az, hogy a népszokások tovább éljenek, a kulturális értékek megmaradjanak. Vallja, hogy csak akkor lehet szilárd alapokon álló jövőnk, ha tudjuk honnan származunk és gyökereinket megismertetjük gyermekeinkkel.

5. Gordos Péter, önkéntes tűzoltó, oromhegyesi lakos

Gordos Péter az általános iskolát és a hároméves középiskolát szülővárosában, Magyarkanizsán végezte el, majd a negyedik fokozatot Nagybecskerekben fejezte be.

A nyugdíjaztatáshoz szükséges negyven munkaévet a magyarkanizsai Drapšin és a Metal gyárakban, az állami vasútnál, valamint a NIS kőolajipar vállalatban töltötte, majd 2009-ben vonult nyugdíjba.

Az érték- és életmentő szolgálat gyermekora óta az élete része:

Már tizenéves korában bekapcsolódott a tűzoltó egyesület munkájába. 1959 és 1972 között tagja volt a Magyarkanizsa Önkéntes Tűzoltó Egyesületnek, majd csapatparancsnokként vezette az ifjúsági csapatot, melynek legnagyobb sikere a Nemzetközi Tűzoltó Versenyen szerzett aranyérem volt.

Tóthfaluban 1972-től 1976-ig vett részt az Önkéntes Tűzoltó Egyesület munkájában. Ekkor szerezte meg a tűzoltó altiszti diplomát is. 1976-ban Oromhegyesre került a családjával. Itt is csatlakozott az Önkéntes Tűzoltó Egyesülethez, melynek először pénztárosa lett, majd elvégezte a tűzoltó tiszti tanfolyamot és sikeresen oklevelet is szerzett. Ezután 32 évig az egyesület parancsnokaként tevékenykedett, majd 9 évig volt az egyesület elnöke. 41 éve a Magyarkanizsa Községi Tűzoltó Szövetség közgyűlésének, valamint elnökségének tagja.

Megálmodója és az egyik főszervezője volt az oromhegyesi, martonosi, tóthfalusi tűzoltók részvételével megrendezett rendezvénysorozatnak, mely tűzvédelmi és tűzoltási gyakorlatok sorából állt.

Oktatói tevékenységének 50 éve alatt kb. 1000-1200 fiatalnak adta át a tűzvédelmi, tűzoltási ismereteit és tapasztalatait.

Jelenleg az Oromhegyes Önkéntes Tűzoltó Egyesület alelnöke.

Élete során más társadalmi tevékenységekbe is bekapcsolódott: Önkéntes véradóként 105 alkalommal adott vért. A Petőfi Sándor Művelődési Egyesületben aktívan részt vesz a rendezvények megvalósításában, és 38 éve tagja a citerazenekarnak és az énekkarnak is. Évekig tagja volt a Helyi Közösség elnökségének, de hét évig ő volt a falu elnöke is. Jelenleg a nyugdíjas alapszervezetben tevékenykedik a szervezet elnökeként.

Péter olyan egyéniség, aki nem az elismerésért dolgozik. Célja, hogy jót tegyen az embereknek, a falunak, és így a közösség példaképe lehet.

- pénzjutalommal együtt járó **JUVENTUS- PRO URBE ÉRDEMÉREMBEN** részesül:

1. Sós Nóra művelődésszervező, horgosi lakos

Sós Nóra 1994. november 25-én született Zentán. Általános iskolai tanulmányait a horgosi Október 10. Általános Iskolában végezte, majd a Beszédes József Mezőgazdasági és Műszaki Iskolaközpont kertésztechnikusi szakán szerzett diplomát, ahol 2013-ban a Generáció diákjának választották. Felsőoktatási tanulmányait a szabadkai Magyar Tannyelvű Tanítóképző Kar okleveles óvodapedagógus szakán folytatta, ahol a mester-okleveles óvodapedagógusi hivatást választotta. A Vajdasági Tehetségsegítő Tanács 2017-ben Kiváló tehetség díjjal jutalmazta. Tanulmányai alatt a Hallgatói Önkormányzat lelkes tagja és szervezője volt, így a nevéhez fűződnek a gólyatáborok, gyereknapok, sportnapok és egyetemista hetek is. 2016 és 2020 között a Népkör Magyar Művelődési Központ önkéntese, a Játzóház foglalkozásvezetője, a Mesekuckó óvodapedagógusa és a Babás játszóház szervezője.

Tanulmányai befejeztével a Magyar Tannyelvű Tanítóképző Karon szervezéssel, kapcsolattartással és diákcsere programokkal foglalkozott. A Karrierépítő Központ alapító tagja és az első EDU-EXPO társszervezője.

2018 szeptemberében új kihívásokat keresve a Nemzetpolitikai Államtitkárság Petőfi Sándor Programjának ösztöndíjasaként utazott Dévára, ahol a Szent Ferenc Alapítványban tett szolgálatot. A kilenc hónapig tartó program során elsősorban nevelőként, szervezőként, óvodapedagógusként szolgált az alapítvány közösségét.

Két éve a magyarkanizsai Cnesa Oktatási és Művelődési Intézmény alkalmazottjaként vezeti és szervezi Horgos mindennapjait és kulturális életét. Horgos Helyi Közösség művelődési bizottságának és a Bartók Béla Magyar Művelődési Egyesületnek elnökségi tagja, valamint a Juvenior Polgárok Egyesületének elnöke.

Művelődésszervezőként feladatának érzi tudatosítani az emberekben a szülőfalu adta lehetőségeket, Horgos kulturális értékeit. Munkájára a pontosság, alaposág és precizitás jellemző. Büszke arra, hogy szülőföldjén találta meg a boldogulását. Igazi lokálpatrióta, aki szívvel-lélekkel azon munkálkodik, hogy a település művelődési élete folyamatosan virágozzon, így jó példával jár elöl nemcsak a falu, hanem a község életében is.

Végrehajtja és határidő: Magyarkanizsai Községi Képviselő-testület – 17. ülés

A teljesítéshez szükséges pénzeszközök forrása: A szükséges pénzeszközöket a 2022. évi magyarkanizsai községi költségvetésről szóló rendelet előíranyozza.